

De vrede van Munster

LANG GELEDEN ZEI prins Frederik Hendrik tegen zijn soldaten: 'We gaan Groenlo bevrijden. Die oorlog met Spanje duurt nu al zestig jaar. Het is tijd dat er een einde aan komt.' 'Ik weet niet of de mensen in Groenlo dat fijn zullen vinden,' zei een raadgever. 'Waarom niet?' vroeg de prins verbaasd. 'De mensen in Groenlo zijn nu toch hun vrijheid kwijt?' 'Dat is maar de vraag,' zei de raadgever. 'Ze leven al twintig jaar samen met de Spaanse soldaten. Net als de Spanjaarden gaan ze naar de katholieke kerk. De bewoners van de stad en de soldaten hebben zo langzamerhand vriendschap gesloten.' 'De Spanjaarden zijn onze vijanden,' zei prins Frederik Hendrik. 'Ze moeten het land uit.'

Prins Frederik Hendrik huurde vijftienduizend soldaten en liet hun de stad omsingelen. In een paar weken tijd maakten de soldaten dijken, grachten en tentenkampen in een cirkel rondom de stad. In zijn tentenkamp bij boerderij Erve Kots wachtte de prins tot de stad zich zou overgeven. Als hij lang genoeg wachtte, zouden de mensen in de stad vanzelf honger krijgen. Maar voor uithongeren had de prins eigenlijk geen geduld. Hij wilde nog veel meer steden bevrijden. 's-Hertogenbosch bijvoor-

beeld. En Maastricht. En dan was er nog Breda. Die stad was alweer door de Spanjaarden terugveroverd. Daarom liet de prins Groenlo beschieten en gaf hij zijn soldaten de opdracht mijnen te plaatsen. Die mijnen liet hij ontploffen, zodat er grote gaten kwamen in de stadswal. Toen gebeurde er iets wonderlijks. Tussen de knallende geweren en de bulderende kanonnen door liep een meisje naar de poort van de stad. Ze werd niet binnengelaten. De Spaanse soldaten hadden de poort vergrendeld.

'Ga daar weg!' schreeuwden soldaten van de prins. 'Het is hier veel te gevaarlijk. Wat doe je daar?' 'Ik zoek mijn vader,' zei het meisje, dat Bregje heette. De soldaten brachten haar naar de prins van Oranje. 'Wat kom je hier doen?' vroeg de prins. Zijn stem klonk niet erg vriendelijk. 'Ik zoek mijn vader. Eerst was hij soldaat in uw leger, maar nu is hij overgelopen naar de Spanjaarden.' 'Je vader is een verrader,' zei de prins streng. 'Hij moet worden gestraft.'

‘Maar hij is naar Groenlo gegaan om zijn familie te redden,’ zei Bregje. ‘U kunt toch niet van hem verwachten dat hij op zijn eigen broer en zus gaat schieten?’

‘We moeten het land redden,’ zei de prins. ‘Het land is belangrijker dan je familie.’

Daar dacht Bregje anders over. Ze wilde het liefst haar vader terug.

‘Ik heb een voorstel,’ zei de prins. ‘Ga de stad in en probeer je vader over te halen om naar mij toe te komen. Als hij mij precies vertelt wat er in Groenlo gebeurt, zal ik zijn leven sparen.’

‘Beloofd?’ vroeg Bregje.

‘Beloofd,’ zei de prins.

‘Kunt u het niet voor me opschrijven?’ zei Bregje.

‘Dan weet ik zeker dat u het meent.’

‘Een prins moet je op zijn woord geloven,’ zei de prins. En hij stuurde Bregje weg.

Een paar dagen later zetten de Spaanse soldaten de poorten van de stad open. De prins gaf alle Spanjaarden de kans om te vluchten. Toen ze weg waren, ging hij de stad in.

Van Bregje en haar vader heeft niemand meer iets gehoord.

Het leger van prins Frederik Hendrik trok verder en heeft nog heel wat steden veroverd. Breda, 's-Hertogenbosch en Maastricht kregen hun vrijheid terug. Langzaam moest het Spaanse leger zich terugtrekken.

Na tachtig jaar oorlog voeren kon eindelijk de vrede worden getekend. In de Duitse stad Munster beloofden de Spanjaarden dat ze Nederland met rust zouden laten.

Ons land was vrij. Iedereen mocht weer geloven wat hij zelf wilde. Nou ja, bijna iedereen. De katholieken raakten hun kerken en hun kloosters kwijt. Als ze naar de kerk wilden gaan, moesten ze naar schuilkerken op zolders en in schuren.

‘Had de prins onze stad maar nooit bevrijd,’ zeiden sommige mensen in Groenlo. ‘Want nu zijn we pas echt onze vrijheid kwijt.’

Soms is het moeilijk om het iedereen naar de zin te maken.

En zo... is het echt gebeurd.